

روشی جدید برای بهبود نقص تکلم پس از سکته مغزی

بر اساس مطالعات محققان دانشگاه جورج تاون آمریکا، شناسایی دقیق ناحیه آسیب دیده در مغز پس از سکته مغزی می‌تواند در بهبود مشکل تکلم نقش بسزایی داشته باشد.

به گزارش سایت خبری پرسون به نقل از مدیکال اکسپرس، محققان دانشگاه جورج تاون، با بررسی توانایی افراد در بیان کلمات پس از سکته مغزی، دریافتند دانستن اینکه کدام ناحیه از مغز تحت تاثیر سکته مغزی قرار گرفته است، می‌تواند پیامدهای مهمی برای کمک به تلاش‌های توانبخشی هدفمند داشته باشد. این یافته در ۳۰ اوت ۲۰۲۱ در Brain Communications ظاهر شد.

جورج تاون، نویسنده اول این مطالعه، می‌گوید: مطالعه ما مبانی عصبی و شناختی خواندن پس از سکته مغزی و نقص زبان را روشن می‌کند که می‌تواند به پیش بینی نقصان در بازماندگان سکته مغزی کمک کرده و درمان‌های هدفمندی را پیشنهاد کند.

تمرکز تحقیق بر پردازش واجی بود که درک و توانایی استفاده از صداهاست. سه جنبه اصلی در این پردازش وجود دارد: شنوایی یا توانایی تشخیص صداهای کلمات مانند قضاوت در مورد قافیه بودن کلمات؛ موتور که همان توانایی تولید گفتار دقیق و واضح است؛ و ترجمه شنوایی-حرکتی که ترجمه صداهای شنیده شده به گفتار است.

دیکنز یکی دیگر از محققان این مطالعه می‌گوید: هدف از این مطالعه درک چگونگی ارتباط مشکلات پس از سکته مغزی با سه جنبه مختلف واج شناسی با مشکلات خواندن است. دو روش گسترده برای خواندن کلمات وجود دارد: یکی شامل تلفظ کلمات است که برای خواندن کلمات جدید بسیار مهم است؛ دیگری شامل تشخیص کل کلمات است. افرادی که دارای اختلال زبان پس از سکته مغزی هستند، اغلب در تلفظ کلمات مشکل خاصی دارند.

محققان توانایی خواندن و واج شناسی را در ۶۷ نفر آزمایش کردند که ۳۰ نفر از آن‌ها سکته مغزی و ۳۷ نفر دیگر سکته نکرده بودند. تکنیک‌های پیشرفته MRI به محققان این امکان را داد تا اتصالات ماده سفید که شبیه نمودارهای سیم کشی برای مغز است و همچنین نقشه سکته مغزی در مغز شرکت کنندگان در مطالعه را تحت تاثیر قرار دهند.

دیکنز می‌گوید: ما دو الگوی متفاوت از مشکلات خواندن را پیدا کردیم. سکته‌های مغزی شامل لوب پیشانی چپ باعث اختلال در واج شناسی حرکتی و یکی از دو روش خواندن، به ویژه بیان کلمات می‌شود؛ در مقابل، سکته مغزی شامل لوب‌های گیجگاهی و آهیانه‌ای چپ باعث مشکلات شنوایی می‌شود. این نتایج ممکن است به پزشکان کمک کند تا درمان‌هایی را متمرکز کنند که بر مشکلات خاص خواندن تمرکز می‌کند.

دکتر پیترو تورکلتاوب، مدیر آزمایشگاه بازیابی شناختی در مرکز پلاستیسیته و بازیابی مغز، مدیر پزشکی مرکز تحقیقات و توانبخشی آقازی و یکی از نویسندگان این مطالعه می‌گوید: نتایج ما یک گام مهم در آشکارسازی مکانیسم‌های ترجمه چاپ به صداست که برای توسعه درمان‌های توانبخشی برای بیماران سکته مغزی بسیار مهم است.

محققان در حال برنامه ریزی مطالعاتی هستند تا به اثبات میزان تعمیم این یافته‌ها به خواندن بی‌صدا بپردازند که بر فرآیندهای روانشناختی اصلی خواندن شفاهی متکی است و برای مطالعه در زندگی روزمره اهمیت بیشتری دارد، محققان همچنین امیدوارند کارهای تحقیقاتی خود را به آزمایشات بالینی مفید برای تشخیص پردازش واجی تبدیل کنند.

علاوه بر دیکنز و تورکلتاوب، نویسندگان نسخه خطی در جورج تاون شامل اندرو تی دمارکو، کندیس ام وان در استلت، سارا اف اسنایدر، الیزابت اچ. لیسو و روندا بی فریدمن هستند. جان دی مداگلیا وابسته به دانشگاه درکسل و دانشگاه پنسیلوانیاست که هر دو در فیلادلفیا هستند.